

Informacja Rady Gminy Gostynin, w trybie art. 95 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, o podjętych działaniach

Sygn. akt: DF-RI.6104.6.2024

W odpowiedzi na pismo z dnia 26 kwietnia 2024 r. (data wpływu: 6 maja 2024 r.) – zarządzenie Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Warszawie o przekazaniu informacji o ujawnionych okolicznościach wskazujących na naruszenie dyscypliny finansów publicznych, działając na podstawie art. 95 ust. 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, Rada Gminy Gostynin niniejszym przekazuje informację o podjętych w sprawie działaniach.

Celem wyjaśnienia przedmiotowej sprawy wskazane zarządzenie Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych zostało skierowane do właściwej Komisji Rady Gminy, to jest Komisji Zdrowia, Pomocy Społecznej, Oświaty, Kultury i Spraw Mieszkaniowych. W sprawie zwrócono się też do Dyrektora Szkoły Podstawowej w Sierakówku o przedłożenie wyjaśnień w sprawie. Na posiedzeniu w dniu 4 czerwca 2024 r. Komisja wypracowała wniosek do Rady Gminy o podjęcie uchwały w sprawie odpowiedzi na to zarządzenie. Zgodnie ze stanowiskiem Komisji, w sprawie nie doszło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych, a tym samym, w tej sprawie nie powinny być podejmowane dalsze działania.

Rada Gminy Gostynin w pełni podziela stanowisko Komisji Zdrowia, Pomocy Społecznej, Oświaty, Kultury i Spraw Mieszkaniowych i tym samym informuje, że w jej ocenie w sprawie nie doszło do naruszenia dyscypliny finansów publicznych, a tym samym, w tej sprawie nie będą podejmowane dalsze działania.

Przechodząc do uzasadnienia powyższego stanowiska wskazać w pierwszej kolejności należy, że uznanie powództwa, gdy na skutek takiego uznania został wydany wyrok sądowy, zgodne z Kodeksem postępowania cywilnego, nie może być uznane za czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych. Kwestię uznania powództwa reguluje art. 213 § 2 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Oczywistym więc jest, że Sąd w postępowaniu cywilnym nie jest bezwzględnie związany uznaniem powództwa, przeciwnie Sąd jest zobligowany do oceny, czy dane uznanie nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo czy nie zmierza do obejścia prawa. Podkreślić należy, że nie jest to prawo Sądu, a obowiązek Sądu, który musi być

zrealizowany w każdej sprawie, w której doszło do uznania powództwa. Ocena uznania powództwa w sprawie IV P 157/22 została przeprowadzona przez Sąd w sposób bardzo wnikliwy i pogłębiony, albowiem interwenientem ubocznym w tej sprawie była pani Elżbieta Korycka, a więc Dyrektor Szkoły Podstawowej w Sierakówku w czasie, gdy miały miejsce czyny uznane przez Sąd za mobbing w sprawie IV P 157/22. Elżbieta Korycka, reprezentowana w tej sprawie sądowej przez profesjonalnego pełnomocnika, była przeciwna uznaniu powództwa i zwracała sądowi uwagę na nieprawidłowe, jej zdaniem, okoliczności tego uznania. Sąd Rejonowy w Płocku, po wnikliwej analizie sprawy, w tym także w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, który przecież zgromadzony został w znacznej części, stwierdził jednoznacznie, że „Powyższe w opinii Sądu świadczy o ostatecznym wyjaśnieniu w toku sprawy okoliczności dotyczących zachowania Elżbiety Koryckiej wobec powódki i innych pracowników, które zostały jednocześnie wskazane w zarządzeniu organu nadzorującego pozwaną szkołę odwołującym przełożoną powódki ze stanowiska z dniem 18 sierpnia 2022 r., tj. już po wytoczeniu powództwa. Sąd miał na uwadze, że strona pozwana powoływała się na wyrok Sądu Administracyjnego, od którego treści uzależniała dalsze stanowisko procesowe i którym oddalono skargę interwenientki ubocznej. W okolicznościach niniejszej sprawy nie ma zdaniem Sadu podstaw, by wskazywane przez interwenienta ubocznego zastrzeżenia dotyczące sposobu działania pozwanego skutkujące uznaniem powództwa nie świadczą o niezgodności zachowania pozwanego z prawem czy zasadami współżycia społecznego, mając na uwadze, że pozwany już na wcześniejszym etapie postępowania sygnalizował, od czego pozostaje zależne jego stanowisko co do przedmiotu procesu. Nie zostały wykazane żadne inne okoliczności wskazujące, aby uznanie roszczenia o zadośćuczynienie z tytułu mobbingu w niniejszej sprawie było sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa” (str. 10 uzasadnienia wyroku w sprawie IV P 157/22). Z powyższego jasno wynika, że przedmiotowe uznanie powództwa, w ocenie Sądu Rejonowego w Płocku, nie naruszało żadnego z obowiązujących przepisów prawa, tym samym, nie można też uznać, że uznanie to jest czynem naruszającym dyscyplinę finansów publicznych. Uzasadnienie przedmiotowego wyroku wskazuje też jednoznacznie, że Sąd wydał wyrok w sprawie nie tylko w oparciu o uznanie powództwa, ale też w oparciu o dowody, jakie w sprawie zostały przeprowadzone przed złożeniem oświadczenia o uznaniu roszczenia.

Ponadto, z informacji pozyskanych od dyrektora Szkoły Podstawowej w Sierakówku wynika, że na skutek przedmiotowego uznania powództwa szkole udało się poczynić oszczędności w ewentualnych wydatkach związanych z tą sprawą. Szkoła wskazuje, że oszczędności dotyczą kwoty 3 000 zł z tytułu obniżonego roszczenia powódki, kwoty 1 350 zł z tytułu połowy kosztów zastępstwa adwokackiego dla pełnomocnika powódki, kwoty 750 zł z tytułu opłaty sądowej od pozwu, odsetek od kwoty należności głównej naliczanych w czasie dalszego trwania postępowania sądowego, kosztów opinii biegłych sądowych. W ocenie Rady, nie ma powodów, aby podważać te szacunki, a tym samym kwestionować decyzję dyrektora szkoły o uznaniu powództwa i podejmować jakiegokolwiek dalsze działania w niniejszej sprawie.

Dodatkowo wskazać należy, że z przesłanego zawiadomienia wynika, iż zdaniem osoby zawiadamiającej, kwestia ewentualnej odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych powinna być oceniana nie tylko w kontekście działań dyrektora szkoły, ale też działań Wójta Gminy i ewentualnie innych osób. W ocenie Rady nie ma podstaw prawnych,

aby w kontekście treści zawiadomienia choćby potencjalnie analizować działania Wójta Gminy, czy innych osób. Osoba zawiadamiająca dopatruje się naruszenia dyscypliny finansów publicznych w czynności procesowej uznania powództwa w postępowaniu sądowym prowadzonym przez Sąd Rejonowy w Płocku – Sąd Pracy w sprawie IV P 157/22. Sprawa ta była sprawą z zakresu prawa pracy – o odszkodowanie z tytułu mobbingu, pozwaną był pracodawca – Szkoła Podstawowa w Sierakówku. Zgodnie z ustawą z dnia 21.11.2008 r. o pracownikach samorządowych, gminna jednostka organizacyjna (czyli np. szkoła podstawowa) jest odrębnym pracodawcą od Urzędu Gminy, a czynności z zakresu prawa pracy wobec osób zatrudnionych w takiej jednostce organizacyjnej wykonuje samodzielnie kierownik jednostki organizacyjnej, w tym wypadku dyrektor szkoły (art. 2 pkt 3 i art. 7 pkt 4 wskazanej ustawy). Ponadto, zgodnie z art. 3 Kodeksu pracy, pracodawcą jest jednostka organizacyjna, choćby nie posiadała osobowości prawnej, a także osoba fizyczna, jeżeli zatrudniają one pracowników, a zgodnie z art. 460 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, zdolność sądową i procesową ma także pracodawca, chociażby nie posiadał osobowości prawnej. Niewątpliwie więc w przedmiotowej sprawie pracodawcą była Szkoła Podstawowa w Sierakówku i tylko ta szkoła była stroną postępowania sądowego w sprawie Sądu Rejonowego w Płocku IV P 157/22. Co za tym idzie, wszelkie czynności i decyzje z zakresu prawa pracy, w tym czynności procesowe w sprawie sądowej z zakresu prawa pracy podejmuje samodzielnie i na własną odpowiedzialność kierownik danej jednostki organizacyjnej. Jakikolwiek rozmowy, konsultacje czy opinie wyrażane przez Wójta Gminy nie były wiążące dla Dyrektora Szkoły i w żaden sposób, nawet czystko hipotetyczny, Wójtowi Gminy nie można przypisać odpowiedzialności za złożenie oświadczenia o uznaniu powództwa.

Reasumując, analiza dokumentacji dotyczącej sprawy oraz wyjaśnienia złożone przez dyrektora Szkoły Podstawowej w Sierakówku, w ocenie Rady Gminy Gostynin, nie dają podstaw do podjęcia jakichkolwiek dalszych działań w sprawie przekazanej informacji o potencjalnym naruszeniu dyscypliny finansów publicznych. Wyrok Sądu Rejonowego w Płocku w sprawie IV P 157/22 oraz uzasadnienie tego wyroku wskazują jasno, że przedmiotowe uznanie powództwa nie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego i nie zmierza do obejścia prawa, a tym samym, nie może być uznane za czyn naruszający dyscyplinę finansów publicznych. Podkreślić też stanowczo należy, że podstawą prawną jakichkolwiek wydatków budżetowych w tej sprawie jest nie przedmiotowe uznanie powództwa samo w sobie, tylko tą podstawą jest wyrok Sadu Rejonowego w Płocku w sprawie IV P 157/22 z rygorem natychmiastowej wykonalności, a więc trudno uznać, aby wydatki poniesione zgodnie z wyrokiem sądowym mogły być uznane za naruszające dyscyplinę finansów publicznych.